

[Glistrup]

anden omgang til at afklare misforståelser, og det siger jeg tak for.

Når hr. Keld Andersen i sin anden omgang sagde, at fremskridtspartiet gang på gang skulle have sagt, at når tipsmidlerne fuldt ud går til idrætten, så skal idrætten ikke have mere fra det offentlige, så må jeg erkende – og jeg mener at have fulgt ganske godt med i, hvad fremskridtspartiet har sagt på de forskellige områder – at jeg i hvert fald aldrig har hørt nogen sådan udtalelse. Jeg mener at have læst alt, hvad der er kommet af fremskridtsparti-programskrifter, alt, hvad fremskridtspartiet har udgivet af publikationer, og jeg har aldrig læst det nogen steder, men hr. Keld Andersen fortæller os altså, at vi gang på gang skulle have sagt det.

Det, der er tale om, det ved vi udmærket, er, at man overfortolker en udtalelse, der blev fremsat den 30. januar 1976, og det bliver man ved med at vride og vriste i, til trods for at man har fået at vide i hundredvis af gange, at den ikke skal fortolkes på den måde, som hr. Keld Andersen gør det. Men det er jo helt håbløst at forklare hr. Keld Andersen, at sådan skal det ikke forstås, for han kommer igen og igen med denne ene udtalelse og siger det, som om det er det, vi har sagt hele tiden, og som om det er det, vi skulle have sagt beständig.

Hr. Camre ironiserer over, at der kun er 26 fremskridtsfolk i folketinget. Det er da også trist, at vi ikke er nærmere ved at være de 90, det kan jeg sådan set godt være enig med hr. Camre i, men vi 26 må så bare sige, hvad vi finder rigtigt. Dengang der kun var 4, ja, sågar da der kun var 1 socialdemokrat i folketinget – sådan har det jo også været engang, og sådan vil det forhåbentlig blive engang igen – da forbeholdt socialdemokratiet sig jo adgang til fra folketingets talerstol at anføre, hvad man efter socialdemokratiets mening fandt rigtigt, og hvad man ville gennemføre, når man fik magt til det. Det var da socialdemokratiets gode ret dengang, da det var et lille parti og det kæmpede for at blive et større parti ved simpelt hen at anføre sine synspunkter, som jo var rigtige og fornuftige, som samfundet var dengang for 100 år siden, hvor socialdemokratiet endnu ikke var blevet forlovet med embedsmændene. Og på samme måde må vi jo også nu kæmpe for vores synspunkter og håbe, at de kan gennemføres.

Så kommer hr. Camre ind på, hvad vores amts- og kommunalpolitikere ville finde på at gøre, hvis fremskridtspartiet fik held til at afskaffe indkomstskatten, og det er da selvfølgelig vældig interessant at få at vide, hvad medlemmerne af amtsrådene og kommunalbestyrelserne vil stemme for, hvis indkomstskatten bliver afskaffet. Jeg tror nu nok, at den dag indkomstskatten er afskaffet, er der masser af mennesker, der i øjeblikket må trække under indkomstskatteåget, som vil få penge tilovers og derfor vil arbejde for det frivillige idrætsarbejde i langt, langt højere grad, end vi kender til det i dag. Det bliver et helt andet samfund, og det bliver et helt andet problem end det, vi behandler her i forbindelse med forslaget om ændring af tipsloven. Derfor har det dér med at kaste sig hypotetisk ud i, hvordan situationen vil blive, når indkomstskatten er væk, meget lidt at gøre med, at vi siger, at de forhåndenværende tipsmidler skal gå til dem, de hører til, nemlig idrætten.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det ser ud, som om vi nærmer os et mål, for nu påstår hr. Glistrup altså ikke længere, at der ikke er sagt sådan. Nu siger hr. Glistrup, at han mener ikke at kunne erindre, at fremskridtspartiet har sagt, som jeg har postuleret heroppefra, og henviser til en udtalelse af den 30. januar 1976. Hr. Glistrup skal et par dage tilbage. Den 28. januar 1976 kan hr. Glistrup se i folketingets forhandlinger, dér står det. Det har stået uimodsagt siden, på trods af at hr. Camre, hr. Svend Haugaard, hr. Ole Olsen og andre, inklusive jeg selv, gentagne gange har bedt fremskridtspartiet om at afkræfte dette. Så længe det står dér, må det være det, som er gældende, og vi har fortsat ikke fået noget klart svar.

Det er i øvrigt mærkværdigt, at hr. Glistrup nu bare formulerer som en sidebemærkning, at han ikke mener at kunne erindre det, når han så selv i næste åndedrag siger, at hr. Keld Andersen gang på gang påstår det. Hr. Glistrup burde for længst have benyttet en af disse mange gange til at checke efter og se, at det virkelig er rigtigt, hvad jeg siger.